

Sygn. akt VIII U 1294/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2019 r. w Gliwicach

sprawy P. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania P. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 27 czerwca 2017 r. **nr** (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu P. S. prawo do przeliczenia emerytury na podstawie artykułu 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, począwszy od 1 czerwca 2017 roku;

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego P. S. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 1294/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 27 czerwca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu P. S. ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie spełnia warunków tego przepisu, gdyż nowo wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru na podstawie 20 lat kalendarzowych, w których ubezpieczony podlegał ubezpieczeniu, był niższy niż 250%.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł o jej zmianę i orzeczenie co do istoty sprawy. Jednocześnie wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu wyliczania rent i emerytur na okoliczność odtworzenia wynagrodzeń ubezpieczonego w latach 1956 – 1977. W uzasadnieniu podniósł, że nie może on ponosić ujemnych

konsekwencji obowiązujących w latach minionych przepisów pozwalających na nie przechowywanie dokumentów dotyczących uzyskiwanych zarobków i wynikających z tego składek na ubezpieczenia społeczne.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony P. S. urodził się (...)

Decyzją z 1 stycznia 1991r. przyznano ubezpieczonemu emeryturę górniczą od 1 grudnia 1989r. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął wynagrodzenie z 12 miesięcy, tj. od stycznia do grudnia 1989r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 427,29% i zgodnie z przepisami został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po nabyciu prawa do emerytury kontynuował zatrudnienie w KWK (...) w K. do 26 lutego 1991r.

W dniu 22 czerwca 2017r. ubezpieczony wniósł o przeliczenie emerytury na podstawie art. 110a ustawy emerytalno – rentowej. Do wniosku załączył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu na druku Rp-7 za lata 1978-1991 wystawione 23 maja 2017r. przez (...) S.A. Zakład (...) w T..

Zaskarżoną decyzją z 27 czerwca 2017r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Obliczony przez organ rentowy z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 232,46%. Za lata 1951 – 1977 organ rentowy przyjął wynagrodzenia minimalne z uwagi na brak dokumentów potwierdzających wysokość wynagrodzeń za ten okres.

Sąd ustalił, iż w okresie od 15 marca 1953r. do 26 lutego 1991r. ubezpieczony był zatrudniony w KWK (...) w K.. W tym czasie zajmował następujące stanowiska:

- referenta biurowego zamknięć na powierzchni – od 15 marca 1953r. do 16 listopada 1954r.;
- referenta technicznego oddziału dołowego pod ziemią – od 1 grudnia 1956r. do 31 lipca 1966r.;
- nadgórnika oddziału robót przygotowawczych pod ziemią – od 1 sierpnia 1966r. do 31 lipca 1968r.;
- kierownika grupy pomiarowej pod ziemią – od 1 sierpnia 1968r. do 31 lipca 1969r.;
- inżyniera organizacji produkcji pod ziemią – od 1 sierpnia 1969r. do 15 kwietnia 1973r.;
- specjalisty ds. transportu dołowego w (...) pod ziemią – od 16 kwietnia 1973r. do 31 lipca 1973r.;
- specjalisty ds. koncentracji produkcji pod ziemią – od 1 sierpnia 1973r. do 31 grudnia 1974r.;
- sztygara objazdowego ds. koncentracji produkcji pod ziemią – od 1 stycznia 1975r. do 28 lutego 1976r.;
- starszego inspektora ds. adaptacji i szkolenia pod ziemią – od 1 marca 1976r. do 26 lutego 1991r.

W okresie od 17 listopada 1954r. do 26 listopada 1956r. ubezpieczony odbywał służbę wojskową.

Ubezpieczony ożenił się(...)

Na podstawie opinii biegłego z zakresu rent i emerytur Z. T. z 22 lipca 2018r. (k.21-68) Sąd ustalił, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu przekracza 250%.

Biegły Z. T. odtworzył miesięczne kwoty wynagrodzeń ubezpieczonego stanowiące podstawę wymiaru świadczenia za lata 1953 – 1977. Biegły w wyliczanych wynagrodzeniach ujął jedynie pewne składniki wynagrodzenia, czyli takie, które bezwzględnie przysługiwały ubezpieczonemu, biorąc pod uwagę akta osobowe, akta rentowe oraz przepisy branżowe w górnictwie – w szczególności układy zbiorowe pracy oraz protokoły dodatkowe.

Do wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z FUS w najkorzystniejszej wersji, tj. z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym z uwzględnieniem części zarobków przypadających po przyznaniu świadczenia, biegły Z. T. ujął najlepsze 20 lat z całego okresu zatrudnienia, tj. 1972-1991, a jako okres po przyznaniu świadczenia uwzględniono zarobki z okresu 1990-1991. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony przez biegłego Z. T. wyniósł 280,49%.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego z KWK (...) oraz opinię biegłego ds. emerytur i rent Z. T. z 22 lipca 2018r. (k.21-68).

Sąd ocenił zebrany materiał dowodowy jako kompletny i spójny, a poprzez to mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Zarówno odwołujący jak i organ rentowy nie kwestionowali opinii biegłego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że ubezpieczony od 1989r. jest uprawniony do emerytury górniczej obliczonej w oparciu o wynagrodzenie z 12 miesięcy z okresu od stycznia do grudnia 1989r., gdzie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 427,29% i zgodnie z przepisami został ograniczony do 250%.

Przedmiotem sporu jest wysokość emerytury ubezpieczonego. Ubezpieczony złożył w dniu 22 czerwca 2017r. wniosek o ponowne przeliczenie emerytury na podstawie art. 110a. ustawy o emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i zaskarżoną decyzją z 27 czerwca 2017r. (...) Oddział w Z. odmówił mu przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na tej podstawie, gdyż nowo wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

Sąd wskazuje, iż ustawą z dnia 5 marca 2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz. 552) wprowadzono z dniem 1 maja 2015r. zmiany w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dodając m.in. art. 110a.

Zgodnie z treścią art. 110a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%. Zgodnie z ust. 2 ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Należy podkreślić, że art. 110a znajduje zastosowanie do przeliczenia emerytur przyznanych na starych zasadach, tj. obliczonych w myśl art. 53 ustawy emerytalno-rentowej, gdzie bezpośredni wpływ na wysokość świadczenia ma kwota bazowa oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia.

Bezpornie ubezpieczony pobiera emeryturę obliczoną na starych zasadach. Ponadto po uzyskaniu prawa do emerytury kontynuował zatrudnienie i wskazał podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne przypadającą w części po przyznaniu świadczenia, gdzie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%. Ostatecznie bowiem, obliczony przez biegłego Z. T. w toku postępowania sądowego – w tym na podstawie dokumentacji osobowej ubezpieczonego – wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu zatrudnienia i przypadających w części po przyznaniu emerytury, tj. 1972-1991, przekroczył 250%.

Sąd w całości podzielił wnioski biegłego Z. T., albowiem sporządzona przez niego opinia jest precyzyjna, szczegółowo umotywowana, zaś biegły do odtworzenia wynagrodzenia ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w KWK (...) z lat 1953 – 1977 przyjął składniki wynagrodzenia wynikające z akt osobowych, akt emerytalnych ubezpieczonego oraz przepisów branżowych w górnictwie. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony przez biegłego wyniósł 280,49%. Zaznaczyć należy, że biegły nie uwzględnił premii, dodatków za pracę w godzinach nadliczbowych, dodatku za pracę w niedziele i święta, dodatku za pracę zmianową i w warunkach szkodliwych (karta 54 a.s.).

Należy podkreślić, że ani odwołujący, ani organ rentowy nie kwestionowali opinii biegłego.

Art. 110a ustawy znajdzie zatem zastosowanie do ubezpieczonego, który spełnił wymagane w nim przesłanki.

Mając na uwadze powyższe, Sąd – na mocy (...) § 2 k.p.c. – zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury przy zastosowaniu art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, począwszy od (...)

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz. 1804).

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek